

**Uchwała nr XVII/162/12
Rady Powiatu w Goleniowie
z dnia 27 września 2012r.**

w sprawie rozpatrzenia skargi.

Na podstawie art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1592; z 2002r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 200, poz. 1688, Nr 214, poz. 1806; z 2003 r. Nr 162, poz. 1568; z 2004r. Nr 102, poz. 1055; z 2007 r. Nr 173, poz. 1218; z 2008 r. Nr 180, poz. 1111, Nr 223, poz. 1458; z 2009 r. Nr 92, poz. 753, Nr 157, poz. M1241; z 2010r. Nr 28, poz. 142 i 146, Nr 40, poz. 230, Nr 106, poz. 675; z 2011r. Nr 21, poz. 113, Nr 149, poz. 887, Nr 217, poz. 1281) oraz w związku z art. 228, art. 229 pkt 4 i art. 237 § 1 i 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071; z 2001 r. Nr 49, poz. 509; z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1387; z 2003 r. Nr 130, poz. 1188, Nr 170, poz. 1660; z 2004 r. Nr 162, poz. 1692; z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 78, poz. 682, Nr 181, poz. 1524; z 2008r. Nr 229, poz. 1539; z 2009 Nr 195, poz. 1501, Nr 216, poz. 1676; z 2010r. Nr 40, poz. 230, Nr 182, poz. 1228, Nr 254, poz. 1700; z 2011r. Nr 6, poz. 18, Nr 34, poz. 173, Nr 106, poz. 622, Nr 186, poz. 1100) oraz w związku z § 19 ust. 2 Statutu Powiatu Goleniowskiego (Dz. Urz. Woj. Zach. z 1999r. Nr 3, poz. 24; z 2000r. Nr 13, poz. 126; z 2001r. Nr 36, poz. 833; z 2002 r. Nr 23, poz. 391, Nr 52, poz. 1140; z 2003r. Nr 1, poz. 14; z 2004 r. Nr 5, poz. 62, Nr 83, poz. 1468; z 2007r. Nr 95, poz. 1651, Nr 105, poz. 1808) Rada Powiatu

u c h w a l a, c o n a s t ę p u j e:

- §1.** Po rozpatrzeniu skargi Pana Wiesława Napory z dnia 30 sierpnia 2012r. na Starostę Goleniowskiego uznaje się skargę za bezzasadną.
- §2.** Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Powiatu w Goleniowie.
- §3.** Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Powiatu

Witold Kaleczyc

Uzasadnienie

W dniu 30 sierpnia 2012 r. do tut. Starostwa wpłynęła skarga złożona przez P. Wiesława Naporę. Skarżący kwestionuje sposób zachowania pracowników Wydziału Komunikacji Starostwa Powiatowego w Goleniowie przy dokonywaniu czynności służbowych, wskazując na nie udzielanie wymaganej informacji. Z treści wniesionej skargi wynika, iż Skarżący w trakcie dokonywania czynności związanych z wymianą dowodu rejestracyjnego odmówił okazania dowodu opłacenia ubezpieczenia OC pojazdu, żądając od obsługującego urzędnika wskazania podstawy prawnej wymogu takiego okazania. Skarżący twierdzi, iż nie wskazano Mu takiej podstawy prawnej i skutkiem tego nie okazał dowodu ubezpieczenia, wskutek czego organ sporządził stosowną informację do Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego. Jednocześnie Skarżący przyznaje w treści skargi, iż w wyniku własnych sprawdzeń ustalił przepis prawny statuujący taki wymóg. Wydział Komunikacji Starostwa Powiatowego w Goleniowie realizuje ustawowe zadania Starosty Goleniowskiego, skutkiem czego organ ten odpowiedzialny jest za sposób funkcjonowania Wydziału. Mając to na uwadze stwierdzono właściwość Rady Powiatu do rozpoznania niniejszej skargi.

W toku rozpoznawania złożonej skargi uzyskano wyjaśnienia z Wydziału Komunikacji, z których wynika, iż Skarżącego poinformowano o obowiązku okazania dowodu posiadania ubezpieczenia OC wynikającym z ustawy o ubezpieczeniach pojazdów, jednakże Skarżący odmówił takiego okazania, żądając pokazania konkretnego dokumentu ustawowego oraz przepisu.

Zgodnie z przepisem art. 84 ust. 1 i 2 pkt d), art. 85 - 87 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2003 r., Nr 124, poz. 1152 ze zm.) spełnienie obowiązku zawarcia umowy ubezpieczenia obowiązkowego ustala się na podstawie polisy lub innego dokumentu ubezpieczenia fakt ten potwierdzającego, a osoba kontrolowana przez upoważnione do tego podmioty – w tym organy właściwe w sprawach rejestracji pojazdów, jest obowiązana na żądanie tegoż organu okazać wymagany dokument, pod rygorem powiadomienia o nie okazaniu dokumentu Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego przez ten organ. W związku z powołanymi przepisami z całą stanowczością stwierdzić należy, iż Skarżący nie dopełnił ustawowego obowiązku, pomimo wezwania Go do okazania stosownego dokumentu przez upoważnionego urzędnika, z powiadomieniem o skutkach takiego nie okazania. Fakt wezwania do okazania dokumentu oraz poinformowania o skutkach nie okazania dokumentu jest bezsporny i w zakresie tym pracownicy Wydziału Komunikacji spełnili swoje obowiązki w sposób prawidłowy.

Skarżący dodatkowo w treści wniesionej skargi wskazał na naruszenie przez organ zasady udzielenia informacji przez organy administracji publicznej, przede wszystkim art. 9 KPA oraz zachowanie pracowników, które miało być sprzeczne z zasadami zawartymi w przepisie art. 24 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych (Dz. U. Nr 223, poz. 1458). Mając na uwadze stan faktyczny sprawy opisany przez Skarżącego oraz dokonane wyjaśnienia organu nie stwierdzono naruszenia przedmiotowych przepisów ustawy. Wskazać należy, iż organ zgodnie z art. 9 KPA udzielił Skarżącemu niezbędnych wyjaśnień o istnieniu i skutkach nie przestrzegania obowiązków wynikających z przepisów ustawy z dnia

22 maja 2003 r. O fakcie udzielenia w tym zakresie wyczerpującej informacji oraz znajomości prawa przez urzędników świadczy również fakt sporządzenia stosownego wniosku do Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego. Nie stwierdzono również, by w trakcie dokonywania ww. czynności urzędnicy okazywali Skarżącemu lekceważenie. Nadmienić należy, iż obowiązkiem urzędnika nie jest udostępnianie treści przepisów prawnych lecz poinformowanie o ich treści i zastosowaniu w danej sprawie, czego dokonanie potwierdza sam Skarżący w treści złożonej skargi.

Fakt, iż pomimo poinformowania o prawnym obowiązku i skutkach jego niedotrzymania przez urzędników, Skarżący pomimo posiadania nie okazał stosownego dokumentu, jak wynika z treści samej skargi wynikał wyłącznie z decyzji podjętej przez Skarżącego a nie niedostatecznego poinformowania przez organ.

Mając na uwadze powyższe skargę uznać należało za bezzasadną.

Jednocześnie Skarżącego pouczone o treści przepisu art. 239 KPA:

§ 1. W przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.

Opracowała:
Komisja Rewizyjna